

tybste Dren end Ordet „Soldbetjent“, men derimod den selv samme, som har bevæget Regjeringen til i dette Lovudkast, som ved enkelte andre Leiligheder, at forandre denne Benævnelse, den nemlig, at Ordet „Soldbetjent“ har faaet en vis ringeagtet Betydning, som det visstnok ikke burde have, men som det nu engang har. Regjeringen vilde imidlertid, naar der ikke var den af mig angivne nødvendige Grund for at foretage den antydede Ændring, have seet at hjælpe sig med hiin Benævnelse, saalænge indtil Ordet „Soldbetjent“ atter var kommet til den Ære, man igjennem dette Lovforslag ønskede at skaffe tilveie; ogsaa kunde man vel bøde paa vedkommende Soldofficianters Følelse, ved at give dem Prædicat af Soldassistent. Naar man sammenfatter disse Hensyn, og det vistnok maa erkjendes, at Regjeringen bestræber sig for, saavidt muligt, at substituere virkelig danske Ord, istedetfor fremmede (Grundtvig: Nej!), saa troer jeg, at man vil kunne forsvare ved denne Leilighed at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag (Flere Stemmer: Ja!).

Grundtvig: „Det er eens Bier“ sagde Gasen, da han drak af 9 Gadekær. Saaledes siger Ordsproget, og jeg skal ikke nægte, at baade „Betjent“ og „Assistent“ ere danske Ord nok i det danske Sprog (Stemmer: Ja!), saa at, naar det gjaldt om, hvorlangt borte Ordene laae fra Dansken, kunde det vel ikke komme saa meget i Betragtning. Men, hvad det angaaer, at Ordet „Soldbetjent“ er kommet ligesom i lidt Banrygte eller idetmindste i Ringeagt, og at man derfor maatte bøde paa det med det franske Ord „Assistent“, der maaskee klinger lidt bedre, da skal jeg erindre om, at det noksom har vist sig, at Saadant ikke nytter en Smule. I gamle Dage havde man Ordet „Thingstud“, som paa ingen Maade er noget Skjeldsord, det var meget mere Thingstod eller Understøttelse, saa at det virkelig sagde, hvad det skulde være, men alligevel kom det i Banrygte, og saa fik man Ordet „Procurator“, men det gik ikke dette Ord en Smule bedre, og om vi nu ogsaa vilde afflasse det og indføre Ordet „Advocat“ heelt igjennem, vilde det dog vist gaae det ligesaadan. Derfor troer jeg ikke, at

vi skulle holde paa Benævnelsen „Assistent“, og hvorfor jeg holder paa Ordet „Soldbetjent“, det er, fordi det nu engang er kommet i Folkemunde, saa at man har en bestemt Forestilling derom, hvorimod Ordet „Assistent“ igjen er noget ganske Nyt, og ethvert saadant nyt Ord gjør ikke blot Uleilighed, men giver ogsaa Anledning til nye Feiltagelser og til nyt Banbrug af Ordet. Saaledes veed man jo, at idetmindste Bønderne i Sjælland kalde den 3die Hest for deres Bogn, ikke engang Assistent, men Assessor. Naar nu den høitærede Finantsminister siger, at der er en reel Grund, hvorfor Ordet Assistent maa og bør beholdes eller igjen indskydes i denne Lov, da tilstaaer jeg, at jeg enten aldeles ikke forstod den ærede Finantsminister, eller ogsaa er han vist lidt paa Vildspor; thi dersom det var saaledes, som jeg har forstaaet ham, saa var det, at da en Deel af Soldbetjentene allerede tidligere havde faaet den nye Titel „Soldassistent“, saa skulde de ogsaa derfor fremdeles have Fortrinet til den Forhøielse i Lønningen, som skulde følge med Alderen, at sige følge med Alderen, naar Dugtigheden tillige var tilstede. Nu forekommer det mig, at jeg slet ikke kan forstaae, hvorfor en Soldbetjent, som hidtil ikke havde heddet Assistent, men som alligevel havde været længere i Statens Tjeneste, og var, som ogsaa den høitærede Minister erindrede om, saa dygtig, at han nu skulde hedde Assistent, skulde, fordi han ikke hidtil havde heddet Assistent, have mindre Ret til at oprykke i høiere Alderstillsag, end den, der allerede tidligere havde heddet Assistent; men derimod synes det mig, at ogsaa dette falder ind under Grundlovens Bestemmelser om, at enhver til Adel, Titel og Rang knyttet Forret skal være affasset.

Finantsministeren: Jeg turde maaskee berigtige en Feiltagelse, hvori den sidste ærede Taler formeentlig befinder sig, og hvori maaskee ogsaa flere af Thingets ærede Medlemmer kunde befinde sig. Benævnelsen „Soldassistent“ er hidtil ingenlunde brugt som en Titel, men der er netop i det danske Soldvæsen for Tiden den meget betydelige Forskjel, at de Officierer, som kaldes „Soldassistent“, virkelig ere stillede paa et høiere Trin end de, som benævnes „Soldbetjente“; de have høiere